

Bediüzzaman Hazretleri eserlerinde “Ben acele ettim kışta geldim, sizler Cennet-âsâ bir baharda geleceksiniz” diye müjde veriyor. Bunca sefahat ve dalâletin tehacümü karşısında, öyle bir baharın tahakkunu mümkün görüyor musunuz?

Evvelâ, şunu ifade edelim ki, bir **Müslüman**, *hâdiseler ne kadar vahîm, şartlar ne kadar ağır olursa olsun, hiçbir zaman Allah'ın rahmetinden ümidini kesemez.* Onun vazifesi, küfre ve dalâlete, sefahat ve sefaletle karşı bütün imkânlarıyla sa'y ve gayret göstermektir. O, bu mukaddes cihadı ifa ederken, kesinlikle yeise düşmez. Çünkü yeis, ruhu istila eden en dehşetli bir hastalıktır. İnsanı düşmana mağlub ettirir, himmetini kayd altına alır, huzurunu mahveder, vicdanını öldürür. Zira **“Ye'is mâni-i herkemâldir.”** Hem o ye'is en dehşetli bir hastalıktır ki, âlem-i İslâm'ın kalbine girerek onu ataletle ve sefaletle düşürmüştür. İşte o ye'istir ki, yüksek ahlâkımızı öldürmüştü ve cihad şuurunu söndürmüştü.

Evet, felaketlerin en büyüğü, yeise teslimiyettir. Bu öyle müthiş bir mağlûbiyeti intaç eder ki, artık insanda hiçbir kurtuluş ümidi kalmaz.

Eğer bir cemaatta ümit ve şevk, yerini ye'se ve tembelliğe terkederse, o cemaatın görüş ufku daralır. Neş'esi söner, istinatgahı yıkılır. Karamsar tablolarla ruhu kararır, şevki biter, azmi yıkılır; itidal ve gayret, yerini ataletle terkeder. Böyle bir hâl, sürekli devam ederse, alışkanlık ve meleke haline gelebilir. Belli bir merhaleden sonra, kalbde istikbale ait en ufak bir ümit ışığı kalmaz.

Halbuki, **“İnsanı hayatlandıran ümittir, öldüren yeisdir.”** İnsan, yeisin burnunu kırmakla şevk ve gayrete gelir. Bu ise, kendine düşen vazifeyi tam deruhte ettikten sonra, Allah'a tam tevekkül ve istinad etmekle mümkündür. İnsan hadiselere, **“Huzma safe, da'ma keder.”** kaidesiyle nazar etmeli ve kâinatta hayır ve güzelliğin asıl, şerrin ise tebei olduğunu yakînen bilmelidir. Nitekim Üstadımızın şu ifadeleri, hâdiselere bakış objektifimizi ne kadar net ve berrak olarak ifade etmektedir:

“Güzel gör, hem güzel bak, ta güzel düşünmeli. Güzel bil, hem güzel düşün, tâ leziz hayatı bulmalı. Hayat içinde hayattır, hüsn-ü zanda emeli, su-i zanla yeistir saadetin muharribi, hem de hayatın katili.” (Sözler)

Risale-i Nur Talebeleri, Üstad Hazretlerine tam ittiba ederek, yağmurlu günlerde,

---

etrafın çumurundan ziyade, yağmur perdesi altındaki hikmet çiçeklerine bakar ve müstakbeldeki gül ve gülistanlara nazarlarını çevirirler.Yağan yağmur ile havanın yıkandığını müşahede eder, bulutların semadan yere doğru muhteşem tüller gibi inişini temaşa ederek, ortaya çıkacak güzellikleri görür ve bütün insanlık âlemine de gösterirler.

Hz. Üstadımız, hadiseleri değerlendirirken, her hâdisenin sebab-i zahîrîsi yanında, sebab-i hakikîsinin de bulunduğunu, sebab-i hakikînin kadere taalluk ettiğini, kaderin de o hadisenin gizli sebeplerine bakıp, adâlet ettiğini beyan buyurmaktadır. Sözler'deki

“Fırtına, zelzele, veba gibi hâdiselerin perdeleri altında gizlenen pek çok manevî çiçeklerin inkişafı vardır.”

ifadeleri de Hz. Üstad'ın hâdiseleri değerlendirmedeki ölçüsünü ortaya koymaktadır.

Zahiren çirkin görünen hâdiselerin arkasındaki güzellikleri görmek ve göstermek, Bediüzzaman gibi kâmil mürşidlerin şe'nidir.

Bediüzzaman Hazretleri rahmet-i ilâhiyyeden hiçbir zaman ümidini kesmediği, vazifesinin ancak tebliğ olup neticeyi yaratmanın Cenâb-ı Hakk'ın vazifesi olduğunu çok iyi bildiği için, yeise, insanın kuvve-i mânevîyesini kıran o şedid düşmana, asla teslim olmamıştır. O'nun yeisi öldüren ve umuda hayat veren şu celadetli ifadeleri şâyân-ı dikkattir:

“Evet, ümitvâr olunuz, şu istikbal inkılâbâtı içinde en yüksek gür sada İslâm'ın sadası olacaktır.”(*Tarihçe-i Hayat*)

“Ben dünyaya işittirecek derecede kanaat-ı katiyyemlederim: İstikbâl yalnız ve yalnız İslâmiyetin olacak ve hâkim hakaik-i Kur'an'ıye ve imâniye olacak.”

“Elbette nev-i beşer, ahir vakitte ulûm ve fûnuna dökülecektir. Bütün kuvvetini ilimden alacaktır. Hüküm ve kuvvetise, ilmin eline geçecektir.”(*Sözler*)

“Her kıştan sonra bir bahar, her geceden sonra bir sabah olduğu gibi, nev-i beşerin dahi bir sabahı, bir baharı olacak inşâallah. Hakikat-ı İslâmiyenin güneşi ile sulh-u umumî dairesinde hakikî medeniyeti görmeyi, Rahmet-i İlahiyeden bekliyebilirsiniz.”(*Hutbe-i Şamiye*)

Nur-u imandan in'ikas eden Şu Őirin Őada, ıŐık dalgaları gibi gönüllere hayat, ruhlara  mit, idraklere intibah bahŐediyor.

Hız.  stade'ın celadeti, Őehameti ve cesareti en güzel ifadesini Ali Ulvi Bey'in Şu sözlerinde bulmuŐtur:

"Rabbim o ne muazzam im n. O ne bitmez ve tükenmez bir sabır. O ne çelikten irade! Hayat ve hatıralara  rpermeler veren bunca tazyik, tehdit, t zib ve iŐkencelere raŐmen, o, ne eŐilmez baŐ, ne boŐulmaz ses ve nasıl kısılmaz nefestir!.."(Tarihçe-i Hayat)

İŞte O'nun bu imanının, bu azminin, bu celadetinin, bu metanetinin karşısında küfür ve dalâletin savlet ve dehŐeti eridi gitti.

Evet, O, bu fırtınalı ve daŐdaŐalı hadis t içerisinde yeise hiç kapılmadan,daima hedefine yürümüŐ ve emeline nail olmuŐtur. O'nun  mit nefesi,bahar r zg rı gibi, bütün küfür ve dal let buzlarını eritmiŐtir.

Burada, nazari dikkate alınması icabeden bir nokta Őudur ki, Bediüzzaman Hazretlerinin istikbal hakkında yukarıda bir kısmını naklettiğimiz müjdeleri, mücerred bir  mit, bir iddia değildir.

O, telif ettiği Risale-i Nur K llyatındaki burhanların, h csetlerin her birinin bir güneŐ gibi, aksettiği kalpleri zul mattan kurtaracağını ve bu risalelerin bu zamanın manevî hastalıklarına fevkal de müessir birer tiryak hasiyetinde bulunduğunu yakinen biliyordu.

Bediüzzaman Hazretleri, bu asrın manevî hekimi olarak, günümüz insanının irŐ d edilmeyi beklediğini, gaflet ve dal letten çıkmak istediğini görüyor ve medeniyetin ise buna  are bulamadığını, beşerin elinden tutamadığını,onun fitratındaki o yüksek istidatları tatmin edemediğini, bilakis beşer ruhunda iyileŐmesi zor dehşetli yaralar açtığını, vicdanları muzdarip ederek ruh  bunalımlara sürüklediğini müşahede ediyordu. Risale-i Nur'un ise, bu vaziyetteki insanı tedavi ederek mes'ud edeceğini, materyalizmi,tabiatperestliği parça parça etmekle gafleti dağıtıp, hakikati göstereceğini ve beŐeri sersem eden, ŐaŐkına  eviren, vicdanını yaralayan batıl felsefe ve doktrinlere tam galebe çalacağını görüyordu. Risale-i Nur'daki kuvvetli hakikatlarla yetiŐecek olan nice nice alicen b, hassas ruhları, fazıl dimağları,ateŐin kalpleri, ahl klı ve necip simaları istikbalb n ferasetiyle seyrediyordu.

Nitekim  yle oldu. Risale-i Nur K llyatı tedavisini kalp ve dimağdan baŐlattı. Bozulan ve la kalaŐan bütün i tima  çarkları tamir etti. Akıl ile kalbi, ilim ile inancı imtizaç ettirdi. Fitrat-ı beşerin hakiki sevdiği, aradığı baki hayatı insanlara ders verdi. M tecaviz nefis-i emmareyi gemleyerek, ona yüksek maksadlar, ulvî gayeler

---

gösterdi. İnsanlığın cevherinde temerküz eden Rabbani ve lahutî sırları inkişaf ettirerek, beşerin bütün sınıf ve tabakalarını nuruyla ihata etti. Gittikçe yaygınlaşan şu mârifet nurları, insanlık fezasını aheste aheste nurlara garketti. Hidâyet âlemini örten siyah perde yırtılmaya, parçalanmaya yüz tuttu. Hidâyet güneşinin şuaları, gönüller üzerinde dalgalanmaya başladı.

Hamdolsun artık cennet-âsa bir bahardayız. Bugün öyle bir gündür ki, sürür ve saadet goncalarıyla âlem gülistana dönüyor. Kalbine feyz ve bereket doldurmak isteyenler, Nur'un hakikatlarına koşuyorlar. Sükûn ve sürür arayan kalpler, ızdırap ve musibetlerden bîzar olanlar, O'nun reçetesine başvuruyorlar. Şevk ve gayretlerini arttırmak isteyenler, fikir ve gayelerine istikamet arayanlar, O'nun getirdiği hakikatlara teslim oluyorlar. Artık istikbal için revnaklı bir saadetin henüz başındayız. Mârifet ziyası biiznillah az zamanda bütün cihanı içine alacaktır.

Bugün artık Üstadımızın davasını deruhte eden Nur Talebelerinin niyazları, ah-ü eninleri, arzuları, hususan o latif ifadelerle okunan zarif ibareli ulvî hakikatlar, onların tefekkürü, düşüncesi, mütalaası, buharlaşarak ayrı birer rahmet bulutları halinde teşekkül etmiş bulunuyor.

Anadolu'nun dağ ve sahralarına açılmış olan bu pare pare bulutlar, bir rahmet rüzgârının esmesiyle bütün zemini ve asumanı ihata edecektir.

O ışıklı, rengârenk bulutlar, durmadan açılıp saçılıyor; rahmet damlalarını nurun bağ ve bostanlarına döküyorlar. Zeminde ekilen nur tohumlarının neşv ü nemasına, yeşillenip çiçeklenmesine, meyve vermesine vesile oluyorlar.

Cennet turunçları mesabesinde olan Saidler, Hamzalar, Ahmedlerin teşkil ettiği şu bağlar, bahçeler, hedaya-i kudretten letafetlerine doyumaz birer nümûne ve şâyân-ı şükran birer bediadırlar. Bu lâleler, sünbüller, güller açılarak çeşitli renkleriyle bağ ve bostanımızın mevcut güzelliğine bir de zerafet katıyorlar.

Ben her gelen yeni günün nazenin ve rengin manzaralarını, bereketlerini bir önceki günden daha âlâ, daha rânâ görüyorum.

Bizler o bağ ve bahçelerden, deste deste, beste beste derlediğimiz çiçekleri, Üstadımızın Horhor medresesinin başında büyük bir mezar taşı hükmünde olan o yüksek Van Kalasına, **“Binler selâm sana ya Üstad!..”** nidalarıyla hediye olarak takdim ediyoruz. Karşılığında **“henîen leküm”** sadalarını iştiriyoruz.

Hamdolsun, gün be gün inkişaf eden şu türlü türlü, rengârenk goncalar, üstadın ruhaniyetini okşuyor, mesrur ediyor, saadetini ziyadeleştiriyor.

Nur hizmetine taalluk eden bu manzaralar, cennetîdir, firdevsîdir. **“Alâ sürurin mütekabilin”** sırrınca, cennet iskelelerinde karşı karşıya oturulup tahattur ve tezekkür edileceklerdir...